

ærede Taler bemærkede tillige, at det jo ved hvert $\frac{1}{2}$ Aars Slutning kunde afgjøres, om et Barn i Mellemtiden var behørigt underviist eller ikke; men jeg har jo dertil allerede ytret, at slige Skoleexamina ikke afholdes i en stor Deel af Jylland uden een Gang om Aaret. Der vilde desuden opstaae mange Banskelligheder, naar det Barn, som er fritaget for Skolegangen i et Sogn, flyttede hen til et andet, og hvor hyppigt skeer dette ikke paa Landet, især i den Deel af Jylland, som jeg har havt nærmest Leilighed til at kjende. Der vilde blive den hyppeligste Leilighed for saadanne Børn eller om man vil, for deres Forældre, til at undrage sig den befalede Prøve. Der vilde dernæst, hvis Barnet blev udelukket fra at benytte den Ret, som til en Tid var indrømmet, lettelig opstaae det Spørgsmaal, om Forsømmelsen kunde regnes Forældrene selv eller Barnets Husbonde til Last, og, hvis det Sidste var Tilfældet, maatte det dog unægtelig kaldes haardt, om disse Forældre, naar de igjen fik Barnet under deres Varetægt, skulde for bestandigt have tabt den dem indrømmede Rettighed. — Der er ellers en Beshynderlighed i Slutningen af den første Paragraph, der synes ligesom at tyde hen paa, at, naar et Barn, jeg sætter 11 $\frac{1}{2}$ Aar gammelt, har været fritaget for Skolen, det da kan vedblive ogsaa i Fremtiden at være frit; men dersom et Barn derimod til sit 12te Aar har besøgt Skolen, saa udfordres der en Tilladelse fra Skolebestyrelsen for at det kan fritages for Skolegang. Det synes dog virkelig at være noget nærgaaende mod selve Skolelæreren, at hans Underviisning ikke skulde sættes paa lige Trin med den Underviisning, der meddeles af enhver Anden.

Premierministeren: Med Hensyn til den sidste Bemærkning skal jeg tilføie, at det er ikke Andet, end hvad der forekommer ved alle Tidsgrænser. Naar man vil have en Grænse, maa man sætte den ved et bestemt Punkt, og denne Bemærkning kan altsaa ikke paa nogen Maade træffe det Forslag, der er udgaaet fra Kultusministeren.

Borgen: Det er blot en ganske kort Bemærkning, jeg skal tillade mig med Hensyn til

at den ærede Taler her ligeoverfor (Lundsteen) yttrede, at Sagen ikke i den Form, hvori den her foreligger, havde været underkastet Discussion her i Landstinget. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at netop i den Form, hvori den foreligger, er den udgaaet som Resultat af Discussionen i Landstinget. Der har været nedsat et Udvalg her, af hvilket Lovforslaget i den Form, hvori det kom fra det andet Thing, blev taget under Overveielse, og den Form, hvorunder det i det Væsentligste foreligger, er Resultatet af Discussioner i Landstinget. Forresten er det vistnok sandt, at den Frihed, som her meddeles, kan som enhver anden misbruges; men jeg troer dog, at det vil være i saa faa og uvæsentlige Tilfælde, at der derfor ikke er Grund til at modsætte sig de Bestemmelser, som her er tagne.

Da Ingen videre begjærede Ordet, fattedes Lovforslagets Dvergang til 2den Behandling under Afstemning, og vedtoges eenstemmigt med 34 Stemmer.

Formanden: Hvis Endringsforslag ønskes stillede til Sagens anden Behandling, bedes de afgivne inden imorgen Aften.

Jeg skal derefter opgive Dagsordenen for næste Møde, Mandag Aften Kl. 6 $\frac{1}{2}$. Den vil være:

1) Forslag fra Formanden angaaende Behandlingsmaaden af det fra Udvalget for Forretningsordenen indbragte Forslag angaaende en Bemyndigelse for Formanden, de Rigsdagens indre Anliggender vedkommende Foranstaltninger, der blive at træffe i Mellemtiden mellem denne og næste Rigsdagssession.

2) Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg, der har at afgive Betænkning i Sagen angaaende Forslag til Lov om Forandring i Forligssænet.

3) Eventuelt: Tredje Behandling af Forslag til Lov, angaaende et overordentligt Lon-